

भिखारी होइन, सदाको अधिकारी बन

आज विश्व रचयिता बाबाले विश्वको परिक्रमा लगाउँदै आफ्नो मिलन स्थानमा बच्चाहरूको रूहानी सभामा पुग्नु भएको छ। विश्व परिक्रमामा के देख्नु भयो? दाताका बच्चा सर्व आत्माहरूले भिखारीको रूपमा भिख मागिरहेका छन्। कोही ठूला भिखारी, कोही साधारण भिखारी। सबैको मुखबाट वा मनबाट, यो दिनुहोस्, यो दिनुहोस् को आवाज सुनिएको थियो। कोही धनका भिखारी, कोही सहयोगका भिखारी, कोही सम्बन्धका भिखारी, कोही थोरै समयको लागि सुख-चैनका भिखारी, कोही आराम वा निन्द्राका भिखारी, कोही मुक्तिका भिखारी, कोही दर्शनका भिखारी, कोही मृत्युका भिखारी, कोही चेलापनको भिखारी। यस्ता अनेक प्रकारका बाबासँग, महान आत्माहरू सँग, देव आत्माहरू सँग र साकार सम्बन्धी आत्माहरू सँग यो दिनुहोस्... यो दिनुहोस् को भिख मागिरहेका छन्। भिखारीहरूको दुनियाँ देखेर स्वराज्य अधिकारीहरूको सभामा आइपुग्नु भएको छ। अधिकारीहरूले यो दिनुहोस्, यो दिनुहोस् भनेर संकल्पमा पनि भिख माग्दैनन्। भिखारीको शब्द हो दिनुहोस् र अधिकारीको शब्द हो “यो सबै अधिकार हो”। यस्ता अधिकारी आत्मा बनेका छौं नि! दाता बाबाले नमागी, सर्व अविनाशी प्राप्तिको अधिकार स्वतः दिनु भयो। तिमीहरू सबैले एउटा शब्दको संकल्प गर्नु— मेरा बाबा र बाबाले एउटै शब्दमा भन्नुभयो— सर्व खजानाहरूको संसार तिमी। एउटै संकल्प अथवा बोल अधिकारी बनाउन निमित्त बन्यो। मेरो र तिमी। यी दुई शब्दले चक्रमा पनि फँसाउँछन् र यिनै दुई शब्दले सर्व विनाशी दुःखमय चक्रदेखि छुटाएर सर्व प्राप्तिहरूको अधिकारी पनि बनाउँछन्। अनेक चक्रबाट छुटेर एउटा स्वदर्शन चक्र लियो अर्थात् स्वदर्शन चक्रधारी बन्यौ। जहिले पनि जब कुनै पनि प्रकारको तन-मन-धन-जन, सम्बन्ध-सम्पर्कको चक्रमा फँस्छौ तब त्यसको कारणले स्वदर्शन चक्रलाई छोड्दिन्छौ। स्वदर्शन चक्रलाई सदा एउटै औँलामा देखाउँछन्। पाँचै औँला वा दुई औँलामा होइन। एउटा औँला अर्थात् एउटै संकल्प— “म बाबाको र बाबा मेरो”। यो संकल्प रूपी एउटा औँलामा स्वदर्शन चक्र चल्छ। एउटालाई छोडेर अनेक संकल्पमा जान्छौं अनि अनेक चक्करमा फँस्छौ। स्वदर्शन-चक्रधारी अर्थात् स्वको दर्शन गर्नु र सदाको लागि प्रसन्नचित्त रहनु। स्वदर्शन भएन भने प्रसन्नचित्तको साटो प्रश्नचित्त भइन्छ। प्रसन्नचित्त अर्थात् जहाँ कुनै प्रश्न हुँदैन। त्यसैले सदा स्वदर्शनद्वारा प्रसन्नचित्त अर्थात् सर्व प्राप्तिको अधिकारी। स्वप्नमा पनि बाबाको अगाडि भिखारी रूप नहोस्। यो काम गरिदिनु होस् वा गराइदिनु होस्, यो अनुभव गराउनुहोस् वा विघ्न मेटाइदिनु होस्। मास्टर दाताको दरबारमा कुनै अप्राप्ति हुन सक्छ? अविनाशी स्वराज्य, यस्तो राज्यमा जहाँ सर्व खजानाको भण्डार भरपुर छ। भरपुर भण्डारमा कुनै कमी हुन सक्छ र? जो तिमीले नमागी स्वतः अविनाशी र अथाह दिनेवाला दाता हुनुहुन्छ, उहाँलाई भन्नु पर्ने के आवश्यकता छ! तिमी संकल्पले भन्दा, सोचेको भन्दा पदमगुणा धेरै स्वयः नै दिनुहुन्छ। त्यसैले संकल्पमा पनि यो भिखारीपन नहोस्। यसलाई भनिन्छ अधिकारी। यस्तो अधिकारी बनेका छौ? सबैथोक पाएँ— यही गीत गाउँछौं नि! अथवा अझ यो पाउनु छ, यो पाउनु छ... भनेर फरियादको गीत गाउँछौ? जहाँ याद हुन्छ त्यहाँ फरियाद हुँदैन। जहाँ फरियाद (पुकार) हुन्छ, त्यहाँ याद हुँदैन। बुझ्यौ?

२०७५ श्रावण २७ आइतबार १२-०८-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २७-१२-८३ मधुबन
 कहिलेकाहीं राज्य अधिकारी स्थितिको पहिरन बदलेर माग्ने स्थितिको पुरानो पहिरन धारण त गर्दैनौ?
 संस्कार रूपी बाकसमा लुकाएर त राखेका छैनौ? बाकस सहित स्थिति रूपी पहिरनलाई जलायौ वा
 खाँचो पर्दा चाहिन्छ भनेर लुकाएर राखेका छौ? संस्कारमा पनि अंश मात्र नरहोस्। नत्र दुई रंगी बन्छौ।
 कहिले भिखारी, कहिले अधिकारी। त्यसैले सदा एक श्रेष्ठ संकल्पमा रहने गर। पञ्जाबका त रंग चढाउन
 होशियार छन् नि। कच्चा रंगवाला त होइनौ नि। राजस्थानका त राज्य अधिकारी हौ नि। अधिनताको
 संस्कारवाला होइनौ। सदा राज्य अधिकारी। तेस्रो छन् इन्दौर– सदा मायाको प्रभाव देखि पर– इन डोर।
 भित्र रहने अर्थात् सदा बाबाको छत्रछायाको भित्र रहने। उनीहरू पनि मायाजीत भए नि। चौथो ग्रुप छ–
 महाराष्ट्र अर्थात् महान आत्मा। सबैमा महान। संकल्प, बोल र कर्म तीनै महान छन्। महान आत्माहरू
 अर्थात् सम्पन्न आत्माहरू। चार तिरका चार नदीहरू एकै ठाँउमा भएका छन् तर सबै सर्व प्राप्ति स्वरूप
 अधिकारी हौ नि? चारको बीचमा पाँचौ छन् डबल विदेशीहरू। पाँच नदीहरूको मिलन कहाँ हुन्छ?
 मधुबनको तटमा। नदीहरू र सागरको मिलन भएको छ। अच्छा–

सदा स्वराज्य अधिकारी, स्वदर्शन चक्रधारी सदा प्रसन्नचित रहने, सर्व खजानाबाट भरपुर महान
 आत्मा, भिखारीपनलाई स्वप्नबाट पनि समाप्त गर्ने, यस्ता दाताका मालामाल बच्चाहरूलाई अविनाशी
 बापदादाको अमर भवको, सदा सम्पन्न स्वरूपको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी
 बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टिहरू सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाट

१. कति भाग्यशाली छौ जुन कहाँ-कहाँका हाँगाहरूलाई एउटै वृक्ष बनाइदिनु भयो। अहिले सबैले
 आफूलाई एउटै वृक्षको सम्झन्छौ नि! सबै एउटै चन्दनको वृक्ष बन्यौ। पहिला कुन-कुन वृक्ष थियौ।
 अहिले चन्दनको वृक्ष भयौ। चन्दनले सुगन्ध दिन्छ। सच्चा चन्दनको कति मूल्य हुन्छ र सबैले कति
 प्यारले चन्दनलाई साथमा राख्छन्। यस्ता चन्दन समान सुगन्ध दिने श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बाबाले पनि
 सदा साथमा राख्नु हुन्छ। एक त बाबाले साथमा राख्नु हुन्छ, दोस्रो विश्वको अगाडि अमूल्य रत्न हुन्छौ।
 अहिले विश्वले जानेको छैन, पछि गएर कति उंच नजरले हेर्ने छन्। जसरी सिताराहरूलाई उंच नजरले
 हेर्छन् त्यसरी नै तिमी ज्ञान सिताराहरूलाई हेर्ने छन्। मूल्यवान भयौ नि। केवल चन्दनको वृक्षमा आएनौ,
 भगवानको साथी बन्यौ। त्यसैले सदा आफूलाई बाबाको साथमा रहने प्रख्यात आत्मा सम्झन्छौ नि!
 कति प्रख्यात छौ, जो आज सम्म पनि जड चित्रहरू द्वारा तिमी गायन र पूजन हुन्छ। सारा कल्पमा पनि
 प्रख्यात हुन्छौ।

घर बसेर पदमापदम भाग्यवान बन्यौ नि। तकदिर तिमी पासमा पुग्यो। तिमीहरू तकदिरको पछाडि गएनौ
 तर तकदिर तिमी घर पुग्यो। यस्तो तकदिरवान अरू कोही हुन सक्छ? जीवन नै श्रेष्ठ बन्यो। जीवन घण्टा
 दुई घण्टाको हुँदैन। जीवन सदा हुन्छ। योगी बनेनौ तर योगी जीवनवाला बन्यौ। योगी जीवन अर्थात्
 निरन्तरको योगी। जो निरन्तर योगी हुन्छन्– उनीहरूलाई खाँदा-पिउँदा, हिँड्दा-डुल्दा बाबा र म श्रेष्ठ
 आत्मा, यही स्मृति रहन्छ। जस्तो बाबा त्यस्तै बच्चा, जो बाबाको गुण, जो बाबाको कार्य त्यो

२०७५ श्रावण २७ आइतबार १२-०८-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २७-१२-८३ मधुबन बच्चाहरूको। यसलाई भनिन्छ योगी जीवन। यस्ता योगी जो एउटा लगनमा मगन रहन्छन्, उनीहरू नै सदा हर्षित रहन सक्छन्। मनको हर्ष तनमा पनि आउँछ। जब छौ नै सर्व प्राप्ति स्वरूप, जहाँ सर्व प्राप्ति हुन्छ त्यहाँ हर्ष हुन्छ नि! दुःखको नाम निशान हुँदैन। सदा सुख स्वरूप अर्थात् सदा हर्षित। अलिकति पनि दुःखको संसारको आकर्षण छैन। यदि दुःखको संसारमा बुद्धि जान्छ भने, बुद्धि जानु – अर्थात् आकर्षण छ। जो सदा हर्षित रहन्छ त्यो दुःखको दुनियाँ तर्फ आकर्षित हुन सक्दैन। यदि आकर्षित हुन्छ भने हर्षित हुँदैन। त्यसैले सदाको हर्षित हुनु छ। वर्सा पनि सदाको लागि हो। यही विशेषता हो।

संगमयुग– वरदानको युग हो। वरदानको युगमा पार्ट बजाउनेहरू सदा वरदानी हुन्छन् नि। वरदानमा मेहनत गर्नु पर्दैन। जहाँ मेहनत हुन्छ त्यहाँ वरदान हुँदैन। तिमीहरू सबैलाई राज्यभाग्य वरदानमा मिलेको हो वा मेहनतले? वरदाताका बच्चा बन्यो, वरदान मिल्यो। सबै भन्दा श्रेष्ठ वरदान हो– अविनाशी भव। अविनाशी बनेपछि अविनाशी वर्सा स्वतः मिल्छ। अविनाशी युगका अवनाशी आत्माहरू हौ। वरदाता बाबा बन्नु भयो, वरदाता शिक्षक बन्नु भयो, सतगुरु बन्नु भयो भने अरू बाँकी के रह्यो? यस्तो स्मृति सदा रहोस्। अविनाशी अर्थात् सदा एकरस स्थितिमा रहने। कहिले माथि कहिले तल होइन किनकि बाबाको वर्सा मिल्यो, वरदान मिल्यो भने तल किन आउने? त्यसैले सदा उंच स्थितिमा रहनेवाला महान आत्मा हुँ, यही सदा याद राख्नु। बाबाको बच्चा बन्यो त्यसैले विशेष आत्मा बन्यो। विशेष आत्माका हरेक संकल्प, हरेक बोल र कर्म विशेष हुन्छन्। यस्तो विशेष बोल, कर्म वा संकल्प होस् जसद्वारा अरू आत्माहरूलाई पनि विशेष बन्ने प्रेरणा मिलोस्। यस्ता विशेष आत्मा हौ, चाहे साधारण दुनियाँमा साधारण रूपमा रहेका छौ तर त्यसरी रहेर पनि न्यारा र बाबाको प्यारा छौ। कमल पुष्प समान। फोहोरमा फँस्नेवाला होइनौ। अरूलाई फोहोरबाट निकाल्नेवाला हौ। अनुभवीले कहिलै पनि फँस्ने धोका खाँदैनन्। अच्छा।

२. सदा आफूलाई निश्चय बुद्धि विजयी रत्न सम्झन्छौ? सदाका निश्चय बुद्धि अर्थात् सदाका विजयी। जहाँ निश्चय हुन्छ त्यहाँ विजय स्वतः हुन्छ। यदि विजय हुँदैन भने निश्चयमा कहीं न कहीं कमी छ। चाहे स्वयंको निश्चयमा, चाहे बाबा प्रतिको निश्चयमा, चाहे ज्ञानको निश्चयमा, कुनै पनि निश्चयको कमी छ भने विजय हुँदैन। निश्चयको निशानी हो विजय। अनुभवी छौ नि। निश्चय बुद्धिलाई मायाले कहिलै पनि हल्लाउन सक्दैन। ऊ मायालाई हल्लाउनेवाला हुन्छ, स्वयं हल्लने हुँदैन। निश्चयको जग अचल हुन्छ त्यसैले स्वयं पनि अचल हुन्छन्। जस्तो जग त्यस्तै मजबुत भवन बन्छ। निश्चयको जग अचल हुन्छ त्यसैले कर्म रूपी भवन पनि अचल हुन्छ। मायालाई राम्रो सँग जानेका छौ नि। माया किन र कहिले आउँछ, यो ज्ञान छ नि। जसलाई थाहा छ– माया यसरी आउँछ– ऊ सदा सुरक्षित रहन्छ। यदि थाहा छ– यहाँबाट यसरी दुश्मन आउँछन् भने बचाउ गर्छन् नि। तिमीहरू पनि समझदार छौ त्यसैले मायाले आक्रमण कसरी गर्छ? मायाले हार्नु पर्छ। सदा विजयी रत्न हुँ, कल्प-कल्पको विजयी हुँ, यही स्मृतिले समर्थ बनेर अगाडि बढ्दै जाऊ। काँचा पातहरूलाई चराले खान्छन् त्यसैले पक्का बन। पक्का बन्यो भने माया रूपी चराले खाँदैन। सुरक्षित रहन्छौ।

२०७५ श्रावण २७ आइतबार १२-०८-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज २७-१२-८३ मधुबन

३. सदा शान्तिका सागरको सन्तान शान्त स्वरूप आत्मा बन्यौ? हामी विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने आत्मा हौं, यो नशा रहन्छ? स्वधर्म पनि शान्त र कर्तव्य पनि विश्व शान्ति स्थापना गर्ने। जो स्वयं शान्ति स्वरूप हुन्छ उसैले विश्वमा शान्ति स्थापना गर्न सक्छ। शान्तिका सागर बाबाको विशेष सहयोगी आत्मा हौं। बाबाको पनि यही काम हो त्यसैले बच्चाहरूको पनि यही काम हो। त्यसैले स्वयं सदा शान्त स्वरूप, अशान्तिको नाम-निशान पनि नहोस्। अशान्तिको दुनियाँ छुट्यो। अब शान्तिकी देवी, शान्तिको देव बन्यौ। शान्ति देवा भन्छन् नि। शान्ति दिने शान्ति देवा र शान्ति देवी बन्यौ। यही कार्यमा सदा व्यस्त रहनाले मायाजीत स्वतः हुन्छौ। जहाँ शान्ति हुन्छ त्यहाँ माया कसरी आउँछ। शान्ति अर्थात् प्रकाशको अगाडि अन्धकार रहन सक्दैन। अशान्ति भाग्यो, आधा कल्पको लागि विदाई दियो। यस्तो विदाई दिनेवाला हौं नि। अच्छा।

वरदान:— अमृतबेलाको महत्त्वलाई जानेर महान बन्ने विशेष सेवाधारी भव

सेवाधारी अर्थात् आँखा खुल्नासाथ सदा बाबाको साथ बाबा समान स्थितिको अनुभव गर्नेवाला। जसले विशेष वरदानको समयलाई जानेको हुन्छ र वरदानको अनुभव गरेको हुन्छ ऊ नै विशेष सेवाधारी हो। यदि यो अनुभव भएन भने साधारण सेवाधारी हुन्छौ, विशेष होइन। जसलाई अमृतबेलाको, संकल्पको, समयको, सेवाको महत्त्व हुन्छ, यस्ता सर्व महत्त्वलाई जान्नेहरू महान बन्छन् र अरूलाई पनि महत्त्व बताएर महान बनाउँछन्।

स्लोगन:— जीवनको महानता सत्यताको शक्ति हो, जसबाट सर्व आत्माहरू स्वतः झुक्छन्।